

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4625/2022
27.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Весне Субић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Милета Масларевић адвокат из ..., против туженог Стамбена задруга „Вапа“, п.о. Београд, кога заступа Јасмина Милутиновић адвокат из ..., ради утврђења и исплате неосновано стеченог, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 843/21 од 05.07.2021. године, на седници одржаној 27.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 843/21 од 05.07.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 843/21 од 05.07.2021. године.

Одбија се захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 843/21 од 05.07.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Чачку П 296/20 од 29.10.2020. године, којом је усвојен тужбени захтев и утврђено да је предмет уговора о продаји и куповини непокретности овереног у Основном суду у Чачку 08.12.2020. године под Ов 1147/10, који је закључен између тужиоца као купца и туженог као продавца стан број .. у ул. ... у приземљу објекта на к.п. .. к.о. Чачак стварне површине 57,71 м² са припадајућим земљиштем, те је тужени обавезан да трпи да тужилац у јавним књигама изврши потребне исправке (став први изреке, све како је детаљно наведено у том ставу изреке) и обавезан тужени да исплати тужиоцу 2.969,00 евра по основу стицања без основа због више исплаћене цене у динарској противвредности на дан исплате са законском затезном каматом од пресуђења 29.10.2020. године (став други изреке) и 235.732,00 динара на име трошкова поступка (став трећи изреке). Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против означене правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права позивајући се на одредбе члана 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

Посебна ревизија је изузетно правно средство које се може изјавити на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23; у даљем тексту: ЗПП) због погрешне примене материјалног права против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом. О дозвољености посебне ревизије одлучује Врховни суд, ценећи потребу одлучивања о том правном средству због разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Нижестепени судови су побијаном пресудом утврдили да је тужилац од туженог купио за 48.000,00 евра стан мање површине (57,71 м²) од уговорене (62 м²) и обавезали туженог да му на име разлике у површини стана (за 4,29 м²) исплати неосновано стечен износ од 2.969,00 евра, на основу члана 210. Закона о облигационим односима.

По оцени Врховног суда, узимајући у обзир врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева, у овом спору нема правних питања која су у општем интересу или у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, а ревидент не указује на постојање пресуда које би у истоврсним чињенично-правним околностима указивале на неуједначено тумачење и примену права. Указивање ревидента на повреде одредаба парничног поступка у вези са садржином јавних исправа (између осталог грађевинске и употребне дозволе) и неправилном оценом доказа, а последично и на погрешно утврђено чињенично стање, не може бити разлог за изузетно одлучивање о посебној ревизији.

Из изложених разлога је одлучено као у ставу првом изреке, на основу члана 404. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије и у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП којом је прописано да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе, у вези с одредбама члана 403. став 1. и 3. ЗПП, према којима странке могу да изјаве ревизију против правноснажне пресуде донете у другом степену, с тим што ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како је као вредност предмета спора означен износ од 239.900,00 динара тужбом од 22.12.2011. године (када је један евро вредео 103,3122 динара), а предмет спора је утврђење ништавости уговора о продаји стана и исплата неосновано стеченог износа од 2.969,00 евра а оба износа су очигледно испод износа од 40.000 евра који представља ревизијски цензус за изјављивање ревизије, изјављена ревизија је недозвољена, па је одбачена као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

Одлука о трошковима ревизијског поступка из става трећег изреке овог решења донета је с обзиром на то да тужени није успео у поступку по ревизији, на основу члана 165. став 1. у вези с чланом 153. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**